

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătiindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani a treia-ora 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss-Bernat și la loterie.

Un iubileu.

(S.) Sămbătă s'a sărbătorit un iubileu. A fost însă o festivitate aranjată numai în familie, — cum s'ar putea zice, — la care nici chiar membrii familiei nu au participat toți. Semnul că nu era prea mare însușirea pentru sărbătoria „evenimentului”. Ceea-ce nu schimbă într-un mic faptul, că „evenimentul” exista și avea ființă. Și „evenimentul” era acela, că Sămbătă s'au împlinit douăzeci și cinci de ani dela întemeierea *partidului liberal*, care, prin urmare, de un sfert de veac, *fericește* această țeară, cu guvernele eșite din sinul seu. Acesta a fost deci iubileul. A fost sărbătoria zilei, în care, înainte cu douăzeci și cinci de ani, marele zdrobitor de naționalități, *Coloman Tisza*, a pus bazele sistemului de guvernare, sub care a suferit și suferă încă atât de mult țeara aceasta și popoarele cari o compun.

Dacă partidul liberal, înăunțat înainte cu un sfert de veac, ar fi dat alte roade mai bune, și n'ar fi făcut atât de mult abuz cu titlul ce „și-l-a luat”, — negreșit că „evenimentul” venia sărbătorit mai cu mare pompă și alaiu; dar așa, — zicua „memorabilă”, a trecut, fără se lase impresiuni în urma sa. De liberalismul maghiar, așa cum „l-a înțeles *Tisza* și toți urmașii sei, sunt sătule toate popoarele din patrie, și sunt sătuli chiar și Maghiarii înșiși, și ar fi toți bucuroși dacă ar scăpa odată de el, nu s'ar mai s'arbeze și s'ar preamărească, numai pentru faptul, că a putut se și face trebile și se și joace mendrele, timp de douăzeci și cinci de ani.

Nu e nici o glorie pentru țeara aceasta, ci din contră, e o rușine, că liberalismul rău înțeles, și mult mai rău interpretat, s'a putut menține la suprafață în patria noastră timp de un sfert de veac.

De aceea, iubileul din întrebare nici n'a fost sărbătorit așa cum trebuia și cum putea să fie sărbătorit. S'au scris câteva articole de gazetă, s'ei și răci, și atâta tot. Nici nu se putea altcum. A fost o aniversare tristă; aniversarea îngropării *legii*, *dreptului* și a *dreptății* în țeara aceasta, și când e vorba de *înmormântare*, numai fiori răci te pot cuprinde.

Și cu toate acestea, iubileul are însemnătate mare pentru noi, și ni se impune datorită s'ei eternism. Pentru că în ziua în care s'au pus bazele partidului liberal din patria noastră, s'au pus totodată și bazele *politice* asupra țeară, bazele politice de formală *nimicire* a lor.

Douăzeci și cinci de ani am fost asupriți, noi, nemaghiarii, și în special Românii din țeara aceasta, sub sistemul de guvernare înăunțat de iubilantul partid liberal maghiar, — asupriți cum nu se poate mai rău. Am fost asupriți, însă nu *zdrobiți* și *nimiciți*! Din astăzi, suntem astăzi mai tari și mai buni de luptă decum eram pe vremea nașterii acestui partid. Dreptul de a iubi ar fi deci pe partea noastră. Noi ar trebui să s'arbm aniversarea zilei, în care ni-s'a croit sentința de moarte și s'a decretat estirparea noastră din țeara aceasta; aniversarea zilei, în care s'au pus bazele unei lupte nebune în contra noastră. Am primit lupta și am purtat-o cu glorie, și din ea, nu falsul liberalism maghiar, ci noi am eșit învingători!

Eată de ce am fi avut deci noi motiv să s'arbm acest trist iubileu. Trist pentru partidul care și formează titlu de glorie din el, dar pentru noi adevărată sărbătoare: constatarea *puterii noastre de rezistență*, față de o politică ne bună de maghiarizare a tot ce nu e maghiar în țeara noastră.

Noi suntem și astăzi, tot cei-ce eram mai înainte, cu douăzeci și cinci de ani. Liberalismul maghiar n'a putut se ne

face nici o stricăciune. Liberalismul maghiar însă, care și pusese în program *nimicirea noastră*, nu mai e cel de înainte cu douăzeci și cinci de ani, fiindcă și-a pierdut creditul chiar și la Maghiarii!

Toți cei-ce voiau să ne nimicească pe noi, un *Tisza*, un *Bánffy*, și alții, sunt astăzi singuri nimiciți și mai trăiesc numai ca triste figuri ale unei epoci rușinoase pentru istoria contemporană și pentru viața politică din patria noastră.

Eată deci învingerea noastră, *prin rezistență*, și eată motivul de a iubi noi în locul partidului liberal maghiar, care și-a sărbătorit Sămbătă aniversarea unei vieți pline de păcate de douăzeci și cinci de ani!

Maghiarii ar face bine, dacă ar trage învățătură din acest fapt evident, și ar ține cont de forțele noastre, cari nu sunt slăbite, ci cresc mereu.

Să nu uite Maghiarii, că dacă am putut purta lupta cu succes un sfert de veac în contra lor, cu același succes o putem duce și o vom duce și mai departe, până la infinit.

Și să nu uite Maghiarii, că pentru patria comună ar fi mult mai priincios, dacă forțele nu ni-le-am întrebuiunțat în lupta continuă de *apărare*, ce trebuie să o ducem în contra lor!

N'am cerut și nu cerem dela Maghiarii decât locul ce ni-se cuvine în stat, ca să ne punem și noi puterile în serviciul statului din care facem parte. Și vom purta lupta cu *usurpătorii* locului ce ne compete, până-când li vom constrînge să ni-l dea!

Douăzeci și cinci de ani am purtat bine lupta, — bine o vom purta și în viitor. Și dacă va mai veni vre-o zi de iubilar pe seama liberalismului maghiar, care ne-a scos din *cadrele constituției țării noastre*: tot pentru noi va fi ea zi de sărbătoare, ear pentru liberalismul unguresc zi de tristă pomenire și zi de — rușine va fi, ca și cea de Sămbătă!

Sibiu, 6 Martie n.

Din reichsrath. În ședința de Sămbătă a reichsrath-ului austriac, reneatul *Coco Wastko*, care trece acum de Rutean, și-a permis unele atacuri și insulte la adresa Românilor bucovineni, și în special la adresa partidului național român din Bucovina. Românii nu i-au rămas însă datori, ci l-au pus la locul seu pe *dl Coco Wastko*. S'a deslănțuit un dialog aspru între *dl Hurmuzachi*, deputatul român, și reneatul *Coco Wastko*, asupra raporturilor naționale din Bucovina.

Bánffy provoacă! Pentru știrea dată ieri și de noi, că *Bánffy* va trebui să demisioneze din postul de mareșal de curte, din motivul, că cu căderea sa dela putere a dispărut și cassa electorală din palatul ministrului-preșident maghiar: baronul Bánffy a însărcinat doi secundanți să ceară dela redactorul ziarului „*Vaterland*” care a adus întâiu știrea, sau retractarea celor comunicate, sau satisfacție cavalerescă, cu arma. Pentru-că așa e Bánffy; nu știe glumă când se — mânia!

În onoarea Italiei se va aranja un festival la Iași, în 24 Martie v. Sărbătoria va fi mareșală, cum se scrie, și vor lua parte la ea Italienii din întreaga țeară românească, precum și delegații secțiunilor *Ligei* culturale. *dl V. A. Urechii* încă va lua parte la sărbătoare, și despre această intențiune a sa a încunostințat prin scrisoare comitetul studențesc din Iași, aflător în fruntea întreprinderii frumoase.

Conferența episcopilor catolici, ținută Sămbătă în palatul primărial din Buda, s'a ocupat cu posibilitatea ce va trebui să o iee episcopatul catolic față de hotărârile congresului catolic din urmă, și cu stabilirea modalităților de a se pune episcopatul în contact cu comisiunea aleasă de congres. S'a ales o comisiune de trei, cu însărcinarea să intre în tratări cu comisiunea congresuală și să-i comunice punctul de vedere al episcopatului. Prelații bisericești gr.-cat. române, provocându-se la punctul lor de vedere în chestia autonomiei, n'au participat la conferență, afară de vicinul rădăcital episcop al Gherlei, Ioan Szabó.

Dela Ligă. Se țin dese întruniri la Liga din București, pentru a o readuce la viața de mai înainte. În întrunirea de Sămbătă seara s'a manifestat dorința de a se țin un mare meeting național în capitala României. S'a cerut avusul comitetului central, al cărui răspuns va fi discutat în noua întrunire ce se va țin mâine, Mercuri seara.

Necesități de stat

Germanii din Austria își reclamă mereu eghemonia pierdută și rolul de conducere în afacerile de stat; și unul dintre reprezentanții lor din reichsrath, deputatul *Prade*, a decretat, în vorbirea sa, chiar de „necesitate de stat” introducerea limbii germane ca limbă mijlocitoare în viața publică din Austria. La vorbirea aceasta a lui *Prade* se refer cuvintele deputatului ceh *Pacak*, că: o astfel de eventualitate ar găsi unite toate popoarele negermane din Austria, în contra Germanilor. Răspuns potrivit îi dă lui *Prade* și „*Glas Naroda*”, organul Polonilor, când îi spune, că lucrul acesta ar fi o sinucidere, la care nu va contribui nici un Slav. Nu este politician sau om cu funcționare regulată de creeri, care să coplezeze o astfel de pretențiune! E curios, că bărbății de stat, mai mulți sau mai puțin chemați din Austria, vorbesc atât de mult de „necesități de stat”, ear de „necesități de popoare” nu vorbește nimenea, — pe când poate mai motivat ar fi să se vorbească despre acestea din urmă, dat fiind că „popoarele” vin întâiu și la urmă stătele; căci popoarele formează stătele, ear nu întors!

Căldarul.

Sămbătă s'a pus în discuție în senatul român reforma căldarului. Tema a atins-o dl senator *Sefendache*, care a cerut explicări dela guvern. Dl Dr. *Istrate*, ministru de culte și instrucțiune publică, răspunde că lucrările sunt făcute în direcția aceasta; sunt studii făcute că noul stil se poate adapta perfect căldarului nostru religios. Această lucrare a fost cerută și în Rusia, unde asemenea e vorba să se adopte noul stil. Deasemenea se studiază adoptarea noului sistem în Serbia. I. P. S. S. Metropolitul Moldovei cere cuvântul și protestează în contra tendinței de a se introduce reforme, cari zdruncină temelia bisericești ortodoxe, ear I. P. S. S. Metropolitul Primat se asociază la protestul I. P. S. S. Metropolitului Moldovei și spune, că nu numai clerul, dar și toată lumea ortodoxă trebuie să spriginească biserica și să o apere contra unora, cari încearcă s'o desbina fășiș, mai întâiu prin schimbarea de căldar! Declară, că atunci când toate stătele ortodoxe vor schimba căldarul, numai atunci vom schimba și noi stilul. După aceasta s'a cerut închiderea discuției. Dl P. S. Aurelian declară, că împărtășește vederile I. P. S. S. Metropolitului Primat. Discuția se închide.

Evreismul.

La începutul anului acestuia s'au pus în București bazele unei *Ligei antisemite pentru România*, o instituțiune națională, reclamată de lăptrea înspăimântătoare ce o ia evreismul din zi în zi în țeara românească, ales în părțile Moldovei. Natural, că se cere concursul tuturor unilor Români, ca să se ajungă scopul ce-l urmărește această Ligă, scopul de a curăți țeara de un element distrugător a tot ce e bun, moral și — românesc. Că înființarea *Ligei* numite era o necesitate arzătoare, dovedește următorul tablou pe care ni-l face „*Antisemitul*” despre triste stări de lucruri din regatul român:

„N'a rămas nici un colț de țeară, — scrie „*Antisemitul*”, — unde să nu fi acaparat Evreii tot pe seama lor; n'a rămas nici o instituțiune unde să nu se zărească periciunii jidovești; n'a rămas nici o asociațiune sau exploatare unde ochiul avid și viclean al Jidovului să nu fie de față; n'a rămas nici un singur om politic, sau de oare-care importanță, să nu aibă pe lângă el asociat un Jidan. Ei, parasitii și vermina omenirei, au cumpărat și corupt presa românească; ear prin jurnalele lor au batjocorit religia noastră și insultat neîncetat națiunea!”

Trist tablou!

Din parlament.

Ședința de ieri, Luni. Se discută bugetul ministrului de comerț. Deputatul *Lázár György* cere școală industrială pentru Seghedina, și navigabilitate pe Dunăre-Tisza. *Ráthay László* cere să se dea avânt mai mare industriei. E rușine pentru guvern, că în decurs de douăzeci și cinci de ani n'a stabilit încă, dacă funcționarii dela căile ferate sunt funcționari de stat sau comunal. *Serenyi Béla* e pentru ajutorarea industriei mari, fiindcă industria mică dispare în timp. Guvernul trebuie să facă toate înlesnirile pentru intrarea în țeară a capitalelor străine. (Numai să vi-le dea străinătatea! R. Tr.) Nu e inimic al cartelelor, dar cartelele să nu fie puse pe baze imorale. În contra acestora guvernul ar trebui să păsească cu cea mai neacruțătoare energie. Vorbește în fine despre legea de incompatibilitate, care ar trebui revizuită încă în sesiunea aceasta parlamentară. A vorbit în fine *Ugron Gábor*, dela care se așteptau declarațiuni în chestia ovésului, primit s'el lizeze pe seama ministrului de război, dar *Ugron* a vorbit despre alte lucruri nu despre ovés. Nici nu l'a ascultat nimeni.

Civilisația.

„O civilisație”, scrie „*România Jună*”, — nu poate fi decât naționalistă, individualistă. Ca să aibă valoare și trăinicie, o civilisație trebuie să răsăre pe cât se poate de originală din sinul unei națiuni, păstrând toate caracterile specifice de rasă. Nu umanitatea, ci naționalitatea a fost și vecinic va fi obiectivul celor-ce știu prețul adevăratei civilisației, ear cei-ce declamă pentru umanitarism pe tonul teoriei „om și om” nu sunt nici măcar oameni, ci niște fantoși, cari nici azi nu înțeleg că tendința firească a civilisației nu este și nu poate fi dispariția și fuziunea raselor într-o entitate culturală oarecare, ci dimpotrivă, o diferențiere din ce în ce mai pronunțată a civilizației, după caracterile deosebitelor națiuni. Niciări natura nu tinde spre omogenizare, ci pretutindenea spre diferențiere. Așa și în viața popoarelor. Prin urmare, cei-ce ne-au venit cu teorii de universală nivelare culturală, au fost niște ignoranți ambițioși. Și pentru-că noi, Românii, vrem să dezvoltăm o civilisație pe cât se va pute de românească, de aceea combatem din răspuneri pe toți cei-ce vreau să ne steargă individualitatea noastră națională.”

În chestia „rentelor”.

Vrem, ca chestia „rentelor” bisericești Sfântului Nicolae din Brașov să fie pe deplin lămurită, ear cetitorii să fie pe deplin edificați asupra modului ei de rezolvire, — mulțumitor sau nemulțumitor, — după-cum adecă își vor croi ei singuri judecata. De aceea, reproducem din nr. 19 al „*Telegrafului Român*”, organul metropoliei gr.-ort. române, un articol, scris cu multă temeinicie și cu vaste cunoștințe de cauză, în chestia „rentelor”. Articolul e următorul:

Renta Sf. Nicolae.

Chestiunea rentei bisericești Sf. Nicolae, dela care depindea existența gimnasiului nostru din Brașov, a trecut deja și prin ciurul senatului României, și acum nu restază alta decât punerea în lucrare a legii.

În scurt timp — credem noi — se va face emisiunea titlului unic, rentă perpetuă, fără cupon, care se va depune la cassa centrală din Budapesta și totodată se va trimite și renta restantă pe trei ani, care se va preda epitropiei bisericești Sf. Nicolae, ca să-i achite datorile contrase în ultimii trei ani pentru susținerea școalelor noastre din Brașov.

Nu va trece o lună — sperăm — și susținătorii școalelor noastre din Brașov vor scăpa de griji și de necaz, ear profesorii, siguri de soarta gimnasiului și de viitorul lor, cu zel potențat își vor face datoria, a pregăti astfel pe tinerii români, ca să devină stilpii de granit ai poporului român, bărbăți harnici, buni Români și buni patrioți, cum au lucrat și în trecut.

Chestiunea s'a rezolvat prin învoială între două state și între biserica Sf. Nicolae, și s'a rezolvat astfel, cum se rezolvă toate chestiunile mari, pe cale pacnică.

Fiecare parte face concesii, dar nu capitulează necondiționat, ca nici una să nu treacă de învinsă, nici de învingătoare și scopul totuși să se ajungă.

Altfel numai cu sabia se pot rezolva conflictele între state.

Care era chestiunea?

Biserica Sfântului Nicolae avea o pretențiune dreaptă contra statului României, de desdaunare pentru averile ei trecute în posesiunea statului, pretențiune recunoscută de statul român și evaluată la un venit anual de 38.500 lei. Asigurată această rentă și prin legi speciale, biserica Sfântului Nicolae o a destinat pentru susținerea școalelor centrale din Brașov, înființate de ea în societate cu biserica Sf. Adormiri din cetate, pe care le-au dezvoltat și înălțat la un nivel, la care numai din depărtare puteau privi multe școle de categoria lor din patria noastră. Budgetul acestor școle însă numai așa putea fi acoperit, dacă renta din România venia regulat.

Află statul nostru de această resursă a școalelor din Brașov, nu-i convine, dar ani de-arindul se uită printre degete la ea și nu întrevine.

Vine la putere însă Bánffy, carele numai ca să aibă preteste de a persecuta pe Români, înființează în gremiul prezidial o secțiune nouă a naționalităților, în fruntea căreia pune pe cunoscutul *Jeszenszky*, carele însuși pune la cale prin spionii sei revolte și conspirații între Români, și sub pretest, că ajutorul care-l primesc școalele din Brașov dela statul român, este o subvențiune, în puterea legii pentru școalele medii, interzice primirea ei, amenințând cu închiderea școalelor, dacă o vor mai cere și primi.

Prin aceasta școalele noastre din Brașov ajung într-o dilemă foarte periculoasă.

Cer și primesc renta dela statul român? guvernul ungar închide școalele. Nu primesc renta? și nu se pot susține, și sunt necesități proprietarii înșiși, să le închidă.

Biserica Sf. Nicolae se supune forței majore, nu cere nici un capăt de rentă, dar declară că insistă să o capete și în viitor, și va dovedi că nu este subvențiune, ci este o desdaunare, carea nu cade sub prohibițiunea legilor ungare, în cazul extrem chiar și pe calea procesului va dovedi aceasta.

Guvernul român recunoaște dreptul bisericești Sf. Nicolae, intervine și el la guvernul ungar, și ca să încete odată acest pretest de persecuțiune, oferă că va depune la superioritatea școalelor capitalul rentei.

Pertractările internaționale și investigațiunile puse la cale de Bánffy se

tragă mult, puterile bisericești Sf. Nicolae sunt pe sleite, ea nu mai poate aștepta, și intențiază proces contra statului român pentru desdăunare.

Era secret public, că guvernul României nu va contesta dreptul bisericești Sf. Nicolae, și că prin urmare biserica va câștiga dreptul de a încasa în cas de necesitate chiar și pe calea executivului capitalul rentei sale de la statul României.

Intentarea procesului a accelerat deciziile chestiunii.

Toți factorii decizivi au priceput însemnătatea celui act, numai bazele deli noi se făceau că nu o pricepe, și scuipau flăcări contra conducătorilor bisericești Sf. Nicolae, cari prin intentarea procesului ar fi periclitat cauza inițiată de dl Sturdza pe cale diplomatică.

Noi suntem convinși, că dacă la pertractarea procesului dl Sturdza se afla încă la putere, nici el n'ar fi contestat dreptul bisericești Sf. Nicolae.

Văzând guvernul ungar — acum Széll — că biserica Sf. Nicolae stă pe o basă de drept, care recunoscută de guvernul român, face imposibilă aplicarea măsurilor prohibitive, contemplant de Bánffy și aprobate de opinia publică maghiară, contra susținătorilor școalelor din Brașov, a făcut o întorsătură și a zis:

„Bine! rentă să fie, ea totuși provine de la un stat străin, și eu nu pot permite ca acel stat străin să exercite o influență dăunătoare statului asupra școalelor, sau ca însuși proprietarii să folosească banii primiți din România spre alte scopuri naționale decât numai pentru susținerea școalelor, asupra cărora eu totuși am după lege un drept de control.”

Deci declar, că mă învoiesc ca statul României să capitalizeze renta, capitalul însă să-l depună, nu la superioritatea bisericească a școalelor, ci la casa statului, care va administra renta lui de-a dreptul la biserica Sf. Nicolae, cu îndatorirea de a o folosi numai pentru susținerea gimnasiunilor și a școalelor reale gr-or. române din Brașov, și aceasta se o dovedească de an cu rațiunile școalelor, la din contră nu voi permite, ca renta sau capitalul însuși să vină în posesiunea bisericești Sf. Nicolae, nici chiar în cazul dacă tribunalele din România ar judeca pe statul român în procesul intentat.

Biserica Sf. Nicolae, pentru care era arzătoare rezolvirea chestiunii, dela care depindea existența școalelor, a răspuns:

„N'am ce face, mă supun cu grea inimă și pretenziunii ca în casa centrală să se păstreze capitalul meu, destinat pentru susținerea școalelor, prețind însă ca să se recunoască că dreptul de proprietate asupra celui capital este al meu, că acela până-când școalele rămân confesionale și naționale cum sunt astăzi, are să servească numai pentru susținerea lor, îndată-ce însă școalele n'ar mai pute rămâne cum sunt astăzi, și ori din ce motiv s'ar desființa, capitalul are să vină în posesiunea mea.”

Guvernul român la rândul său și-a zis: „Eu cu toată inima aș depune capitalul unde vrea biserica Sf. Nicolae, dar dacă guvernul ungar pretinde să-l depună la casa centrală din Budapesta, eu cu forța nu-l pot sili să facă altminteru, mă voi îngrijii însă ca nici-când renta celui capital să nu se poată subtrage dela destinațiunea sa, și pentru aceea nu voi depune capitalul rentei în numerar în casa centrală din Budapesta, ci numai într'un titlu de rentă perpetuă fără cupon, ear' contravaloarea cupo-

nului o voi administra an de an la mâna guvernului ungar, până-când acela va observa cu sfîntește învoiala încheiată cu noi. Îndată-ce un guvern ungar s'ar încumeta însă să abuzeze de convențiunea internațională încheiată cu noi, și s'ar încerca să dea altă destinațiune acestei rente, nu-i mai trimitem renta, ear' titlul îl desființăm pe calea pe care l'am înființat.”

Acesta este adevăratul înțeles al modului: cum s'a rezolvit chestiunea rentei din Brașov.

Nu este învingător și nu este învins.

Guvernul ungar are mulțumirea de a controla, ca biserica Sf. Nicolae să nu întrebunțeze renta primită din România spre alte scopuri naționale, decât numai spre susținerea gimnasiunilor și școalei reale gr-or. române din Brașov, și prin asta astupă gura șovinștilor maghiari, cari strigau că acei bani se aduceau din România pentru subminarea statului maghiar.

Guvernul român are mulțumirea de a pute da pe față de aici încolo renta școalelor din Brașov, și prin asta de a fi asigurat pentru totdeauna existența acelor școale și dreptul de proprietate al bisericești Sf. Nicolae asupra capitalului rentei sale.

Și ambele guverne se bucură că această chestiune periculoasă s'iee dela ordinea zilei pentru totdeauna.

Ear' biserica Sf. Nicolae are satisfacția de a se recunoaște din partea ambelor state natura ajutorului primit din România, pe care primindu-l nici în trecut n'a venit în conflict cu legea statului nostru. A devenit proprietara capitalului celei rente, pentru care era tot cu frica în oase că un guvern ostil îi închide gimnasiunile. A ajuns în poziție de a-și achita datoriile contrase în curs de trei ani pentru susținerea școalelor. Și este în drept a crede, că existența gimnasiunilor și a școalelor reale susținute de ea este garantată pentru totdeauna, fiind ea spriginită prin un contract internațional între guvernele a două state.

Și în fine fie-ne permis și nouă a constata, că noi am proces totdeauna corect în afacerea aceasta.

Corect am lucrat atunci, când am combătut afirmările guvernului Bánffy cu privire la natura ajutorului primit dela statul român;

când cu toată tăria am spriginit intentarea procesului, la care s'a provocat și prim-ministrul Széll spre justificarea sa față de aceia, cari țineau de abolite și fără valoare vechile chirosoave, pe cari își baza biserica Sf. Nicolae dreptul său de proprietate;

și când față cu „procurorii” bisericești Sf. Adormiri am susținut actoratul și dreptul de proprietate exclusiv al bisericești Sf. Nicolae, unica, care a avut titlul acceptabili de ambele state la stabilirea rentei.

Toți cari ne-au combătut pentru vederile noastre, — și vorbiam foarte de sus unii domni din Brașov prin coloanele „Tribunei Poporului” și prin unele ziare din București — sau n'au știut ce fac, sau dacă au știut, n'au servit interesele școalelor pentru cari afirmam că luptă, ci interesele de partid din România, cu cari noi nici-odată nu ne-am identificat.

Intru-cât privește lupta noastră deci în afacerea aceasta, noi încă suntem mulțumiți cu rezultatele până la punctul care privește autonomia bisericești noastre, pe acela însă îl vom pertracta la alt loc.

În astfel de stare sufletească era Luis, când reintorcându-se din o veselă preumblare, unde toamă jurase amor vecinic unei noue cuceriri, pe masă a aflat ca un memento neavenit, o epistolă datată din Barcelona.

A luat-o a mână și ținându-o la distanță cam disprețuitoare, o privia de nou și de nou, fără însă a o deschide. Poate-că ar fi și aruncat-o la o parte, dacă anumite nedumeriri, pe cari i-le sugerase epistola, nu l'ar fi luat în stăpânire. Scrisoarea nu era dela cocoana Pepa, nu; dar' dela persoana necunoscută încă; dela scrisoarea curată, ușoară, ceteață, li era cunoscută, căci o văzuse de mii de ori, dar' nu-i venia a minte, unde și la cine.

În sfîrșit a desfăcut cuverta, s'a așezat pe un scaun și privind mai întâi scrisoarea a început să cetească cele-ce urmează:

Barcelona, 7 August.

„Iubite amice!

„Dacă te simți bine acolo unde ești, nu te mișca din loc; dacă ai poftă a te depărta, nu veni la Barcelona. Cugetă-ți că eu sunt cel care-ți scriu, și tu cel care cetești. Dacă ar fi întors, cu drept cuvânt mi-ai pute da sfatul să te eruți, dacă și nu de epistolă, pe carea cu bucurie aș primi-o, dar' cel puțin de sfat, pe care și de altcun nu l-aș urma. Destul însă din introducere și să trecem la obiect.

„Ieri în casa noastră, care peste vară fusese mai tristă decât un claustru, a fost adevărată răsărită. Slavă Domnului, că se întreprinde puțin această plictisitoare unisonitate, — imi cugetam, în timp ce zăceam propiț cu coatele pe

Iubileul Metropolitului Victor.

„Unirea” scrie, că cu prilejul iubileului de 25 de ani de episcopie a Escelenței Sale Metropolitului Dr. Victor Mihályi, au fost trimise la Blaj frumoase telegrame de felicitare dela România din Brașov, Sibiu, Cluj, Lugoj, Bistrița, Reghin, Abrud, Graz, Pesta, Viena, Gherla, etc.

O frumoasă scrisoare a adresat Metropolitului iubilant, și arhiepiscopul din București, Msgr Hornstein, — în limba franceză, — a cărei traducere românească e următoarea:

București, 16 Febr. 1900.

Ilustrisime și reverendisime domnule!

Am cetit într'un jurnal din București, că Escelența Voastră ați celebrat în săptămâna aceasta a 25 aniversare a consacrațiunii de episcop. Nu voi a întârzia nici un moment, Prea Sfințite domnule, ca să-mi alătur și eu vocea la concertul de urări și felicitățiuni ce Vă sosesc din toate părțile dieceei Voastre, pentru a dori prosperitate și viață îndelungată ilustrului prelat, care presidă cu atâta zel și devotament la destinele antice și venerabilei bisericești de Alba-Iulia. Nu voiu înțelăsa Prea Sfințite domnule, ocaziunea iubileului Vostru episcopesc, de a înălța Celui de sus rugăciuni ferbinți, cerându-i ca să reverse asupra Escelenței Voastre abundența grațiilor și favorurilor sale celor mai prețioase, ca să Vă facă, în toate privințele pe deplin fericit și ca să Vă dăruiască încă mulți ani de arhierie, spre binele cel mai mare și prosperitatea vastei dieceae, a cărei glorie și onoare sunteți.

Ad multos et felices annos!

Binevoiți, Vă rog, ilustrisime și reverendisime domnule, a primi dimpreună cu urările mele cele mai sincere și mai învâpăiate, și asigurarea profundului respect și al deplinului devotament, cu cari am onorul de a fi

Al Escelenței Voastre
prea umilit și iubitor servitor

Xavier de Hornstein,
arhiepiscop.

Din cronica veacului XIX.

— Date memorabile. —

4 Martie.

1849. Tînărul împărat Francisc Iosif I. proclamă noua constituție pentru întreaga monarhia. Independența Ungariei încheiată, uniunea cu Ardealul se sterge. Toate popoarele sunt egal îndreptățite; întreaga monarhia este un teritoriu vamal și comercial. — Bucovina e declarată țeară ereditară de coroană, egal îndreptățită cu celelalte țări ale monarhiei.

1896. În Alba-Iulia se începe la tribunal un proces contra a 42 Români, pentru-că au întâmpinat pe dl Rubin Patîța, când s'a reintors dela procesul Memorandului.

5 Martie.

1849. Fruntașii Românilor din Transilvania, Ungaria, Bănăt și Bucovina, cari au dat Împăratului cunoscutul Memorand (la 25 Febr.) predau ministrului imperial același Memorand.

Provocându-se la sacrificiile națiunii române, Memorul atrage atențiunea la efectul dureros ce l'ar produce neabgarea în seamă a Românilor tocmai în aceste momente.

1860. S'a convocat senatul imperial în Viena.

6 Martie.

1853. Bucovina capătă guvernator propriu.

1892. Proclamarea regatului sârbesc.

1896. Se sfîrșește procesul Românilor din Alba-Iulia început în 4 Martie. Mulți osândiți la temniță de 1-8 luni.

1898. Ministrul de justiție dă procurorilor ordin să desfășoare la post pachetele și scrisorile „suspecte.”

7 Martie.

1867. Deputatul Ilie Măcelariu cuteză a vorbi românește în dieta din Pesta; pentru aceasta e huiduit de Unguri.

1869. Se începe conferința Românilor la Mărcurea. E prima conferință electorală în Transilvania după-ce se desființează autonomia. Ține 2 zile și hotărăște pasivitatea absolută a Românilor din Transilvania. Se alege un comitet de 25 membri.

Cronica zilei.

Sibiu, 6 Martie n. 1900.

Memento. 8 Martie: „Bihoreana”, adun. gen. în Oradea-mare. — Vlădeasa, adunare generală în B.-Huedin.

10 Martie: Reuniunea de lectură și cântări din Coștei, concert și teatru în fav. bibliotecii școlare.

11 Martie: Adunarea generală a Reuniunii femeilor române gr-or. din Făgăraș. — Licitaț. publică în Acliu pentru esarândarea carierei de peatră dela marginea drumului Săcel-Apold.

12 Martie: „Sălăgiana”, adunare generală în Jibou.

15 Martie: Licitaț. pentru esarândarea hot. „La Leul de aur” al orașului Sebeș. — „Făgetana”, adunare generală în Făget. — Concurs de medic cercual în Săsciori (pretura Sebeș). — Alegerile pentru deputații din cler la sinodul arhiepiscopesc.

Personal. Înalt Prea Sfinția Sa d-nul arhiepiscop și Metropolit Ioan Meșianu, s'a reintors din Budapesta aseară cu trenul de 8 ore.

Hirotoniri. Duminecă (4 Martie) au fost hirotoniți preoți clerici absoluți ai arhiepiscopiei greco-catolice: Ioan Ciomonea, numit administrator parochial în Căcova-Ierli; Dionisie Moldovan, numit administrator în Bristuri și Ioan Birlea, numit administrator în Mogoș-Cojocani.

Alegeri sinodale. În dieceasa Caransebeșului alegerea deputaților pe noul period de trei ani la sinodul eparchial se va face: la 22 Martie n. pentru deputații din cler, la 25 Martie n. pentru deputații mireni, ear' la 1 Aprilie n. (19 Martie v.) se va face scrutinul alegerilor pentru deputații mireni.

Fapte creștinești. A îndeplinit și îndeplinește bunul creștin Ioan Domnariu cu soția sa Elena născ. Predoviciu din Amnaș. Acești bunni creștini, pentru preamărirea lui Dumnezeu și mântuirea sufletelor lor au făcut mai multe dăruiri bisericeștilor românești, fără deosebire de confesiune. Așa bisericești din Oena-de-jos au dăruit patru icoane frumoase la altarul Domnului în preț de 130 coroane, două rinduri de ornate bisericești în preț de 130 coroane, un molitfelnic și alte cărți în preț de 44 cor.; bisericești din comuna Amnaș au dăruit

un clopot în preț de 200 coroane, un policaudru în preț de 110 cor., o cruce pe turn în preț de 40 cor., un rind de ornate în preț de 60 cor., o sfântă evanghelie și un apostol în preț de 40 cor.; bisericești gr-cat. din Oena-de-sus au dăruit o cruce și două icoane în preț de 88 cor. În total dar' au făcut bisericeștilor dăruiri în preț de vreo 862 coroane. Dă-le Doamne, să aibă de unde mai jertfi!

Notarul pensionat Ioan Martin din Fildus-de-sus și soția sa Veronica, au cumpărat bisericești greco-catolice de acolo o Evanghelie și un apostol cu litere străbune în preț de 64 cor. — Vasile Poruț din Petridul inferior a construit gratuit un cor frumos bisericești gr-cat. de acolo; Costan Popa și soția sa Ana au dăruit doi prapori; V. Balica o cruce de argint, ear' Ionaș Pirvu și Susana Vutea câte o față de masă pe prestol. — Maier Nemetoff și Maria Ballu din Noul-român au cumpărat bisericești de acolo o Evanghelie cu litere latine.

Metropolitul-Primat al României, pe când egia dela senat a fost atacat și insultat Sămbătă într'amezi de un anume Șerbănescu. Deținut de sergentul poliției postat la intrarea senatului, Șerbănescu a fost dus la poliție, unde s'a constatat că nenorocitul e nebun maniac și nu-și poate da seama de ceea ce face. A fost internat într'un ospiciu de alienați.

Pentru muzeul Mateiu Corvinul, care se va înființa în Cluj, magistratul Budapestei a votat 1000 coroane

Adunări generale. „Nera”, casă de păstrare, societate pe acțiuni în Bozovicu, își va ține adunarea generală la 25 Martie st. n. — „Verendineana”, societatea comercială pe acții în Verendin, își va ține adunarea generală la 26 Martie st. n.

„Consumul”, societatea comercială în Blaj, își va ține adunarea generală la 17 Martie st. n.

Spriginirea industriei de casă. Mai mulți tineri maghiari din Tîrgul-Mureșului au luat hotărîrea să poarte la vară vestimente făcute numai din țesături sâcșuțe, de cari în Sepși-Sângiorgiu, Aiud și Cristurul-săcșuțe femeile țes foarte frumoase. Fișpanul comitatului Treiscaune vara numai vestimente din asemenea țesături poartă și totuși a ajuns fișpan, de ce se nu poarte deci asemenea vestimente și tineretul? — observă „Magyar Polgár.”

Țesăturile românești sigur sînt cel puțin așa de frumoase ca cele sâcșuțe, dacă nu mai frumoase și mai elegante. De ce se nu poarte deci și tineretul român vestimente de vară făcute din țesături românești?

La bal mascat. În Silvas prindearea postului s'a făcut prin bal mascat, la care tineretul își petrecea mascat, ear' bătrânii priviau la el, golind câte un păhărel de vin. „Mascați” văzând bani mulți la judele comunal, peste câva timp un voinic mascat s'a apropiat de judele și i-a spus, că-l caută cineva afulă. Eșind în curte, judele a fost înghățat de alți doi mascați cari i-au înfundat gura. I-au legat și luându-i banii (250 fl.) i-au dus într'un unghet al curții și l-au lăsat acolo. Într'un târziu a fost aflat acolo din partea celorlalți oaspeți, cărora, după-ce i-a fost de-stupată gura, li-a zis, că după voce judecând hoții se păreau a fi ceva domni.

Nenorocire! Cel-ce se joacă cu focul... și fetele cari odată s'au jucat cu el îl îndrăgesc, și de ce se fim chiar noi păgubași în joc?

Văzându-se prinsă, femeia se-înroșea de mânie; cerca să scape, se svîrcolea ca pește în mreață. — Paciență, cocoană, paciență, n'am gătat încă, — i-am zis earăși cu cea mai mare calmitate. D-ta ai presupus destul de prosteste, pentru-că lucrul avuse astfel de sfîrșit, la care de sigur nu te-ai așteptat... Așadar d-ta ai presupus neînțelepteste, că fetița e incapabilă de ceea-ce îți spun. Nu te lăsa răpădit de mânie, care e rău sfătuitor; areți ceva dovezi despre afirmativa siluirei? Ba, deci nu duceți afacerea înaintea judelei, oăci tribunalul cunoaște deja sistemul, prin care aruncăți povara în căra celui din urmă, și nu va judeca pe Luis să iee fata de nevastă, ci pe d-voastră în-șivă să vă declara culpabili.

Numita cocoană Madrona s'a înfurat eară, și după-ce s'a liniștit, am continuat astfel:

Vreau să zic numai, că este lucru de giaba să-i scrie cocoana Pepa, ori d-voastră; zădărnice e și a merge la Ripoll și a face acolo scandal, și zădărnice e și procesul. Dacă-i scrieți, nu va veni; dacă mergeți acolo în persoană, vă cheltuiți numai banii, vă faceți vore și cautați mare supărare unei sîrmăne mame, care nu are nici o vină la cele întemplate, și care, dacă e vorbă, că pe cine să-l creadă — nu trebuie să vă legănați în iluziuni — totdeauna va crede mai bucuros pe fiul ei. În sfîrșit, dacă începeți proces, vă spusei deja, ce se va întâmpla. Nu vreți să mă crezi? Mergi dară la ori-care avocat, și vei vedea ce-ți va zice.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

FLUTURASUL.

— Roman spaniol —

de 18

Narciso Oller.

(Urmare).

XII.

Luis nefînind cont de greutățile de cari dăduse după prima epistolă, spre a afla motiv de a serie găzdariei sale fără a trada planul lor, timp de trei săptămâni și-a ținut promisiunea. Primele trei săptămâni, până-când s'a obișnuit a nu face nimic, a nu vedea nimic, și până-când sgomotul aventurii sale din urmă mai avea echou în inima lui.

Ca în toate verile însă, așa și de astă-dată câteva familii călătoreau veniseră să dea orașului Ripoll viață mai animată; la băile din apropiere au sosit oaspeți mulți și contactul între dolcefar-nienții celor două orașe s'a început îndată. Luis a făcut grabnic cunoștință cu aceste pasări călătorești și nu peste mult se aflau și astfel de domnișoare, cari îl așteptau cu dor când avea să facă excursiune la băi. Făcea excursiuni dintr'un loc în altul și zilele trecându-i plăcut și-a uitat în grabă de Barcelona; a început să-i pară copilărească învoiala aceea, voia să facă sfîrșit corespondenței celeia neavenite. Amintirea Tonetei, la lumina aventurilor nouă a început să se întunece...

oh surprindere! când m'a văzut pe mine dama cea grasă, a dat pace cocoanei Pepa și s'a năpustit asupra mea. Nici nu trebuie doar să-ți spun, că nici cărc n'am zis, i-am stat înainte, cu mâine la spate și cu obicnuitu-mi zimbet pe buze și în deplină liniște am lăsat-o să mă injure și să mă insulte pe poftă.

În sfîrșit, când și-a eshauriat deja repertoriul insultelor și ofenselor, am început să vorbesc cu cea mai mare calmitate și i-am zis următoarele:

D-ta spuseși totul ce ai avut de spus, așa e? Acum lasă-mă să ajung și eu la vorbă? Nu știu d-ta ce a zis Sfântul Bernardin? Că femeia e instrument în mâna diavolului. Văd de pe față-ți, că nu mă învelegi. Vreau să zic că d-ta și Toneta femeii fiind, sunteți reprezentanți diavolului, și Luis n'are să se intereseze nimic de d-voastră.

Odată, în mijlocul entuziasmarilor tale, afirmaseși că nu sînt în stare să-ți fac vre-un serviciu, pentru-că sînt foarte flegmatic! Nu pentru aceea ți-o spun aceasta, ca să-ți imput serviciul ce credeam a ți-l face, ci, ca să vezi, că sistemul meu e cel mai bun: sânge rece față cu ori-ce lucru.

Așa e, dar'... — zise femeia.

Încet numai, încet; eu te-am lăsat să-ți sfîrșești vorba; acum poți deci să mă ascuți și d-ta pe mine; după aceea poți eară să continui, până ce te vei osteni. Să vedem dară... cum te cheamă pe d-ta? — Madrona. — Așa dară cocoană Madrona, de ce nu faceți d-voastră aceea ce prețideți dela cocoana Pepa? Să scrieți. — Pentru-că nu știu și nu voim să fim noi cele dintâi, cari să vestească în lume nenorocirea fetei... — Destul, destul; d-ta ai zis:

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltes.
Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe
acțiuni: Ioanf Marschall.

„BRĂDEȚUL“, INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORLAT.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii »Brădețul«, societate pe acții, se invită conform §-lui 19 din statutele societății la

a VI-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Orlat, la 22 Martie n. a. c., la 10 ore a. m., în edificiul institutului, pe lângă următorul

Program:

1. Raportul direcțiunii despre rezultatul anului de gestiune 1899 și propunerile acesteia.
 2. Raportul comitetului de supraveghere și propunerile acestuia.
 3. Decizie asupra compturilor anuale și asupra împărțirii profitului curat.
 4. Esmitearea alor 2 acționari pentru verificarea procesului verbal al acestei adunări generale.
 5. Eventuale propuneri în marginile statutelor.
- Domnii acționari, cari în sensul §§-lor 20 și 21 din statutele societății, doresc a participa la adunare în persoană ori prin plenipotențiați, sunt poștiți a-și depune acțiunile și eventualele documente de plenipotență la cassa institutului, cel mult până la 22 Martie n. a. c., la 9 ore înainte de amiază.

Orlat, 1 Martie 1900.

[91] 1-1

Direcțiunea.

Contul bilanțului pro 1899.

Active			Pasive		
	cor.	fl.		cor.	fl.
1 Casa în număr	3341	77	1 Capital social, 500 acții à 50 cor.	25000	—
2 Imprumuturi pe obligațiuni	175907	12	2 Depuneri spre fructificare	196444.32	—
3 Escompt	46690	42	3 Fond de rezervă	8209.65	204653.97
4 Cont-curent	6296	26	4 Dividendă neridată	117	—
5 Efecte	408	—	5 Diversi creditori	4000	—
6 Diversi debitori și interese restante	7488	19	6 Interese transitoare	2433	63
7 Mobiliar	460.32	—	7 Profit curat	4341	16
10%, amortisare	46.32	—			
	240545	76		240545	76

Contul profitului și perderilor pro 1899.

Eșite			Întrate		
	cor.	fl.		cor.	fl.
1 Interese la depuneri	10344	17	1 Interese după împrumuturile date	12108	38
2 Spese de cancelarie	796.50	—	2 Interese de întârziere	527	29
3 Contribuțiune de stat directă	1440	—	3 Competențe	285	92
4 Contribuțiune după interesele depunerilor	1034.42	—	4 Proviune	3653	35
5 Darea comitatensă și camera comercială	214.88	—	5 Interese restante	6717	14
6 Salare	1820	—			
7 Marce de prezentă	821	—			
8 10% amortisare din mobilier	46	32			
9 Interese transitoare	2433	63			
10 Profit curat	4341	16			
	23292	08		23292	08

Orlat, la 31 Decembrie 1899.

Dr. George Prunaș m. p., Ioan Manta m. p., Dion. P. Decei m. p., Lud. Pesamosca m. p.,
președinte, membru în direct, secretar-controlor, comptabil.
Ales. Dregan m. p., Dionisiu Aaron m. p., Valeriu Popoviciu m. p., Ioan Popescu m. p.,
cassier, membru în direct, membru în direct, membru în direct.

Subsemnatul comitet de supraveghere am examinat bilanțul prezent, precum și contul profitului și al perderilor și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele principale și auxiliare.

Orlat, la 1 Martie 1900.

Dr. Stroia m. p., Ioan Ivan m. p., Valeriu Arseniu m. p.,
membru în com. de supraveghere, membru în com. de supraveghere, membru în com. de supraveghere.

Bine apreciată
de întreagă
presa noastră.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din
tainele
vieții.

20 de romane și schițe.

Preț 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela
„Tipografia“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

A apărut!

7422—1899.
tkvi szám.

[92] 1—1

Arverési hirdetmény.

A hátszegi kir. járásbíróság mint tkvi hatóság »Hátsegán« előlegezési és hitelegylet Bontescu Mihály ügyvéd által képviselt végrehajtónak Dáncs Nicolae hagyatékát végrehajtást szenvedő elleni ügyében közhírre teszi, hogy végrehajtatonak 62 frt. tőke ennek 1898. évi június hó 17. napjától járó 6%, kamatai, továbbá 52 frt. tőke, ennek 1898. május hó 22-től járó 6%, kamatai 45 frt. 12 kr. s eddig megállapított per és végrehajtási valamint a jelenlegi 9 frt. 65 kr. és a még felmerülő költségek iránti úgy a csatlakoztatnak kimondott Batuka Iuonak a m-brettei 23 sz. tkjvben C. 7. a. bekelezett 75 frt. 57 kr. jár. iránti, — a Hunyadmegyei első takarékpénztárnak ugyanezen tkjvben C. 8. és illetve C. 9. a. bekelezett 58 frt. és 90 frt. jár. iránti Panek Ferenczének ugyanezen tkjvben 12. a. bekelezett 40 frt. — jár. iránti — Bugy Petrunak ugyanezen és m-brettei 8. tkjvben C. 13 illetve C. 5. a. bekelezett 90 frt. jár. iránti követeléseik kielégítése végett Dáncs Nicolae végreh. szenvedőnek a dévai kir. törvényszék hátszegi kir. járásbíróóság területéhez tartozó m-brette községi 8 tkjvben a 1—3 rendszám felvett ingatlanokból 1/3-ad rész és a m-brettei 13 tkjvben a 1 2 rds. a. felvett ingatlanokból 1/3 rész jutalek rendszámokénti részletekben az egyidejűleg kibocsátott arverési feltételekben részletezett összesen 595 frt. 37 kr. tév kikiáltási árban az 1900. évi május hó 3 napjának d. e. 10 óra-kor M-brette községenek előjárója házában megtartandó nyilvános arverésen a legtöbb ígérőnek esetleg a kikiáltási árón alul is elfogja adatni arverelni szándékozik tartoznak bánatpénzül az ingatlanok kikiáltási árának 10% készpénzben vagy ovadék képes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni avagy annak előzetes bírói letétbe helyezését tanúsító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Vevő köteles a vétel ár felerészét az arverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt, a másik felerészét pedig ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt az arverés napjától járó 5% kamataival szabályszerű letéti kérvény mellett a hátszegi kir. adóhivatal mint bírói letét pénztárnál befizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítani.

Hátszeg, 1900. évi október hó 6-án.

A kir. tkvi hatóság.

Fehér,
kir. albiró.

Nr. 202—1900.

[89] 2—3

Baia de peatră

care formează proprietatea comunei Aciliu, situată pe marginea drumului erarial Săcel—Apold, se va esarând pe calea licitațiunei publice pe un period de 3 ani, adică din 15 Martie 1900 până în 15 Martie 1903, în 11 Martie, la 11 ore a. m., în cancelaria comunală.

Condițiunile de licitațiune se pot vedé în cancelaria comunală înainte de ținerea licitațiunei cu 8 zile.

Aciliu, în 3 Martie 1900.

Primăria comunală.

Bergheșan,
notar.

Ioan Vulo.

Despărțământul de postavuri
al firmei

Kastner & Öhler în Graz

dispune de
cel mai bogat asortiment
de
postavuri stiriane veritabile.

Fabricate din lână ourată
pe garanță, recunoscute ca cele
mai bune.

Stofe de modă, stofe negre
și vinete pentru haine de bărbați.

Mustre franco.

Două cărți folositoare
pentru țeranul român

La apărut tocmai și se află de vânzare în
librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăci 15:

INDREPTAR PRACTIC

în
ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 proci internaiși în Olaj.

Preț 2 coroane.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Preț 80 bani.

Pentru porto postal 10 bani mai mul.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

Pentru oameni tineri există numeroase mijloace din
străinătate, franceze, engleze și germane, în contra
durerilor și seursurilor de țeve.

În toate casurile, în cari medicii prescriu oleu de santal,
mai consult și mai bine este a se întrebuința

Santal-Egger,

preparat din cel mai bun oleu de santal din India, prescriu
pacienților din partea medicilor.

Prețul unui flacon 3 coroane,

la trimiterea înainte a prețului franco 3 cor. 40 fl.,

2 flacoane 6 cor.

[263] 29—40

3 flacoane 9 coroane.

Farmacia la „Palatinul țerei“

în Budapesta, VI, Váci-körút 17.

„TIPOGRAFIA“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut la »Tipografia«, societate pe acțiuni în Sibiu
și se află de vânzare la autorul în Serajevo (Bosnia) Teren-
siengasse nr. 8

Regulament de serviciu

I. și III. parte

pentru școalele de sârgi a armatei comune ces. și reg. și a honvezimei reg. ung.,

compus de

Demetriu Bardosi,

primlocotenent ces. și reg. în regimentul de infanterie nr. 37.

Editura autorului.

Prețul unui exemplar 90 bani.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Cu prețul jumătate!

Almanachul

Învățătorului

Român

pe anul 1899/900,

de Iosif Velcean,

elegant compactat și cu bogat material școlastic

se vinde, într'un număr de exemplare cu jumătate prețul, adică

— numai cu 1 coroană —

învățătorilor români cari îl vor cere cu provocare la acest avis, trimițând
prețul și 10 bani porto postal.

Indispensabil pentru învățători!

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrisorile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 cor. 3.—

„Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) cor. 3 50

„Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 uri. editura Carol Müller 1896,

2 volume à 64 bani cor. 1.28

„Din goana vieții“, ediția III. (1895) cor. 3.50

„Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 uri), edit. C. Müller 96 b.

„Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 32 b.

„Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 cor. 2.50

Cel mai nou volum de nuvele:

„În viltoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 cor. 2.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă poporală.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format cart mare, cu cuprins
bogată politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu
ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.